

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška, soudkyně Michaely Bejčkové a soudců Josefa Baxy, Radana Malíka, Petra Mikeše (soudce zpravodaj), Pavla Molka a Ivo Pospíšila v právní věci navrhovatelů: a) Š. G., b) M. K., c) H. Ch., d) O. O., e) J. M., f) Ing. M. F., g) G. Ř., h) A. F., i) V. K., j) I. H., k) M. V., l) J. V., m) M. H., n) M. F., o) L. D., p) M. P., q) J. V., r) J. P., s) M. M., t) J. Ř., u) L. P., a účastnice řízení: **Státní volební komise**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/4, Praha 4, o návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky a návrhu na vydání předběžného opatření,

t a k t o :

- I. Návrhy **se odmítají**.
- II. Návrhy na vydání předběžného opatření **se odmítají**.
- III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 26. ledna 2023 podání 21 výše uvedených navrhovatelů, z jejichž obsahu vyplývá, že jde o návrhy na neplatnost volby prezidenta republiky podle § 90 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a § 66 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), spojený s návrhem na vydání předběžného opatření v podobě odkladu konání volby prezidenta republiky na dobu potřebnou k prověření kontroly registrace všech přihlášených kandidátů. Návrhy jsou obsahově totožné (často včetně chyb), některé se odlišují jen nepodstatnými doplňky či úpravami, proto byly zaevidovány pod jednu spisovou značku. V návrzích je jako účastník řízení označeno Ministerstvo vnitra, odbor voleb; v řízeních podle § 90 s. ř. s. však účastníky řízení vymezuje zákon tak, že je jím příslušný volební orgán, tedy Státní volební komise.

[2] Podle § 66 odst. 1 věty druhé zákona o volbě prezidenta republiky lze návrh na neplatnost volby prezidenta podat nejpozději 7 dnů po vyhlášení celkového výsledku volby Státní volební komisí. Zároveň platí, že lhůta pro podání návrhu začíná běžet den následující po vyhlášení celkového výsledku volby (§ 40 odst. 1 s. ř. s.); dříve podané návrhy jsou proto předčasné (z četných rozhodnutí Nejvyššího správního soudu viz

například usnesení ze dne 1. února 2018, č. j. Vol 9/2018 - 5, ze dne 1. února 2018, č. j. Vol 10/2018 - 13, ze dne 19. října 2016, č. j. Vol 1/2016 - 6, či ze dne 8. února 2018, č. j. Vol 12/2018 - 17).

[3] V nynější volbě prezidenta nebyly celkové výsledky volby ve smyslu citovaného § 66 zákona o volbě prezidenta republiky v době podání návrhu vyhlášeny. Ve dnech 13. a 14. ledna 2023 proběhlo první kolo volby a ve dnech 27. a 28. ledna 2023 druhé kolo. Do dne podání návrhu byl vyhlášen pouze výsledek prvního kola volby prezidenta uveřejněním zápisu Státní volební komise na internetových stránkách Ministerstva vnitra určených pro volby [§ 55 písm. b) zákona o volbě prezidenta republiky]. Celkové výsledky volby prezidenta se ve Sbírce zákonů vyhláší až po druhém kole (§ 57 odst. 1 téhož zákona) a teprve den poté (viz výše citovaný § 40 odst. 1 s. ř. s.) začíná běžet lhůta pro podávání návrhů na neplatnost volby prezidenta.

[4] Nejvyšší správní soud proto návrhy odmítl jako předčasné [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

[5] Návrhy na vydání předběžného opatření jsou vůči hlavním návrhům v akcesorickém vztahu a sdílí jejich osud (srov. rozsudky NSS ze dne 1. prosince 2004, č. j. 3 As 52/2003-278, č. 983/2006 Sb. NSS, a ze dne 10. července 2008, č. j. 4 As 64/2007-65). Jelikož soud odmítl návrhy na neplatnost volby prezidenta, musel odmítnout i návrhy na vydání předběžného opatření.

[6] Navrhovatelé (...) se dále domáhali, „aby do voleb v novém termínu byli zaregistrováni všichni kandidáti, kteří podali přihlášku ke kandidatuře, kromě Josefa Středuly z důvodu jeho odstoupení“, v případě navrhovatele O. O. také kromě „Andreje Babiše z důvodu provádění genocidy na Čechoslovácích a Petra Pavla z důvodu přípravy genocidy“. K takovému rozhodnutí však nemá Nejvyšší správní soud (za stávající situace ani žádný jiný orgán veřejné moci) vůbec pravomoc, chybí zde tedy základní podmínka řízení, což je další důvod pro odmítnutí takového návrhu [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

[7] Navrhovatel O. O. zároveň soudu spolu s návrhem na neplatnost volby prezidenta republiky zaslal podání nadepsané „Stížnost na postup policejního orgánu“, ve kterém si stěžoval na postup příslušníků policie, kteří nedodrželi § 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky tím, že neprovedli prošetření několika jeho trestních oznámení, a žádal o vyrozumění o výsledku šetření a o opatřeních přijatých k nápravě ve smyslu § 175 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Ani k vyřízení této stížnosti však nemá Nejvyšší správní soud pravomoc. Stížnost podle § 175 správního řádu se totiž podle odst. 4 citovaného ustanovení podává „u toho správního orgánu, který vede řízení“, což Nejvyšší správní soud není. Samotné trestní řízení navíc probíhá podle zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), nikoliv podle správního řádu či zákona o Policii České republiky a provádí ho orgány činné v trestním řízení, kterým Nejvyšší správní soud také není (srov. § 12 odst. 1 trestního řádu).

[8] Někteří navrhovatelé (...) požadovali též náhradu škody způsobené tím, že si vsadili na zvolení Pavla Zítka, avšak kvůli odmítnutí jeho kandidatury nemohli vyhrát. Ani k projednání těchto návrhů však Nejvyšší správní soud nemá pravomoc. Obecné nároky na náhradu škody projednávají soudy rozhodující v občanském soudním řízení, nárok na

náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem je nadto třeba uplatnit nejprve u příslušného orgánu [viz § 14 odst. 1 ve spojení s § 6 odst. 2 písm. b) zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)], což Nejvyšší správní soud není. I v tomto rozsahu je tudíž třeba návrhy odmítnout.

[9] Nejvyšší správní soud dále uvádí, že námitku podjatosti předsedy senátu Tomáše Langáška z důvodu jeho studia na Středoevropské univerzitě (CEU), kterou vznesli navrhovatelé (...), nepředkládal podle § 8 s. ř. s. předsedovi soudu k přidělení tříčlennému senátu, aby o ní rozhodl. O námitce obdobného obsahu však již Nejvyšší správní soud usneseními ze dne 7. 12. 2022, čj. Nao 172/2022-24, a ze dne 2. 11. 2021, čj. Nao 234/2021-31, rozhodl tak, že Tomáš Langášek nemá žádný poměr k věci, účastníkům ani jejich zástupcům ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., který by zakládal pochybnosti o jeho nepodjatosti (obdobně viz též usnesení Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/22 ze dne 3. 1. 2023, bod 14). Jelikož navrhovatel netvrdí žádné nové důvody pro vyloučení předsedy senátu, postačí na citovaná usnesení bez dalšího odkázat. Nákladový výrok se opírá o § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 31. ledna 2023

Tomáš Langášek
předseda senátu